

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/411/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2112226310
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Renáta Gavalcová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2112226310.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Renáty Gavalcovej a sudcov JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Fedora Benku v právnej veci navrhovateľa: CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom Bratislava, Panenská 7, IČO: 35 787 783, zastúpený usadenou euroadvokátkou: JUDr. Helena Strachotová, AK so sídlom Martin, Hviezdoslavova 7, proti odporkyni: U. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXXX/XX, Y. F., o zaplatenie istiny 3.418,88 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 07. marca 2014, č. k. 14C/215/2013-83, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Odporkyni sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa v celom rozsahu a o náhrade trov konania rozhodol tak, že odporkyni náhradu trov nepriznal.

Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 2,4 ods. 1, 2 písm. g) a i), 3, § 3 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase podpísania zmluvy, § 39, § 52 ods. 1, § 54 ods. 1,2, § 517 ods. 1, § 37 ods. 1, § 40 ods. 1, § 549 ods. 1,2, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., keď vecne svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že právny vzťah medzi účastníkmi konania založený zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru z 21.11.2001 súd posudzoval podľa zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod (§261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka). Z formy a obsahu zmluvy je zrejmé, že ide o tzv. „formulárovú“ zmluvu, ktorej predtlač formulára i úverové podmienky písané malými písmenkami mal navrhovateľ už vopred pripravené, do ktorej sa dopisovali iba údaje týkajúce sa odporcu a to výška úveru, mesačná splátka, RPMN, celkové náklady spotrebiteľa, ročná úroková sadzba, keď odporca tento obsah zmluvy i úverových podmienok nemohol ovplyvniť ani neovplyvnil. Navrhovateľ v konaní preukázal splátkovým kalendárom, že odporkyňa vyčerpala úver v sume 2.308,28 eur a odporkyňa spolu zaplatila navrhovateľovi titulom úverovej zmluvy spolu sumu 3.496,17 eur, čo nebolo v konaní sporné. Odporkyňa sa dostala do omeškania pre nesplácanie úveru, a preto navrhovateľ zosplatnil celý úver. Z obsahu úverovej zmluvy mal súd preukázané, že navrhovateľ ako veriteľ určil výšku mesačnej splátky len jednou sumou 36 eur bez jasnej a určitej špecifikácie, aká suma z toho pripadá na istinu, na úroky a iné poplatky v zmysle § 4 ods. 2 písm. j) zák. č. 258/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov, keď navrhovateľ takýmto postupom obchádzal jednotlivé ustanovenia zák. č. 258/2001 Z.z. a to ust. § 2 písm. e/ ako aj základné náležitosti zmluvy stanovené v § 4 ods. 2 písm. i) zák. č. 258/2001 Z.z. podľa ktorých zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok: istiny, úrokov a iných poplatkov. Zákonom stanovené

členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru, nie je svojvoľné, ale predstavujú prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. Pokiaľ pod poplatky nie je možné zahrnúť úrok a s ohľadom na to, že úroky sú splatné so splatnosťou jednotlivých splátok, úroky možno požadovať do zaplatenia a to aj predčasného, je úplne vylúčené, aby suma celkových úrokov bola pojatá do splátok (resp. súčtu splátok). Nakoľko v zmluve nebola splnená základná náležitosť v zmysle § 4 ods. 2 písm. i zák. č. 258/2001 Z.z. podľa ktorých zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, teda rozčlenením jednotlivých čiastok, nie len výšku splátok, je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov podľa § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z.z. Vzhľadom na vyššie uvedené dospel súd k záveru, že návrh nebol podaný dôvodne, keďže odporkyňa vyčerpala z úverového rámca sumu 2.308,28 eur, pričom na úhradu takto čerpaného úveru navrhovateľovi splatila sumu v celkovej výške 3.496,17 eur. Z toho dôvodu, keďže súd považoval dlh odporkyne za splatený v celom rozsahu, vzhľadom k tomu, že považoval poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov, návrh ako nedôvodný zamietol. Súd rozhodol o trovách konania v zmysle ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že odporkyni, ktorá bola úspešná v konaní, náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si žiadne neuplatnila. Súd priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne, ktorý bol úspešný v konaní z dôvodu, že poukázal na skutočnosti, pre ktoré bol návrh v konečnom dôsledku súdom zamietnutý, náhradu trov právneho zastúpenia v sume 165,84 eur podľa § 10 ods.1 Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb za 3 úkony právnej služby: 1. prevzatie a príprava zastúpenia á 38,18 eur, 2. vyjadrenie zo dňa 25.3.2013 á 38,18 eur, stanovisko zo dňa 17.1.2014 á 38,18 eur + 2 x režijný paušál á 7,81 eur + 1 x režijný paušál á 8,04 eur vrátane 20% DPH, ktoré súd v súlade s ust. § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku zaviazal odporcu zaplatiť splnomocnenému právnenému zástupcovi navrhovateľa.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie a to z dôvodov nesprávneho skutkového a právneho posúdenia a žiadal zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa resp. návrhu vyhovieť alebo vrátiť vec prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Navrhovateľ vo svojom odvolaní uviedol, že zmluva obsahuje prvú splátku 15.dňa v mesiaci v nasledujúcom po poskytnutí úveru, počet mesačných splátok je 72 a z tohto údaju jednoduchým výpočtom možno vypočítať konečnú splatnosť úveru. Výklad súdu je podľa názoru navrhovateľa nad rámec zákona. Navrhovateľ je preto toho názoru, že dátum konečnej splatnosti úveru bolo na úverovej zmluve, aj keď nepriamo uvedený a že odporkyňa si mohla pomocou poskytnutých údajov na úverovej zmluve termín splatnosti poslednej mesačnej splátky jednoducho vypočítať. Navrhovateľ má za to, že vyhovel podmienkam stanoveným zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a taktiež nesúhlasí s názorom súdu prvého stupňa, že zmluva neobsahuje výšku, počet a termíny splátok, istiny, úrokov a iných poplatkov podľa § 4 ods. 2 písm. i) cit. zák. Je toho názoru, že v zmluve zo dňa 31.03.2008 je uvedená ročná úroková sadzba 15,3 %, výška poskytnutého úveru, celkové náklady, výška mesačnej splátky a výška úrokov je zrejmá z rozdielu medzi výškou úveru a celkovou čiastkou k zaplateniu a prostým výpočtom možno zistiť celkovú sumu dohodnutých úrokov s ktorou bola odporkyňa oboznámená pri podpise zmluvy. Výška mesačnej splátky je uvedená celkovou sumou, nakoľko v prípade jednotlivých mesačných splátok ide o zložitú technickú úpravu zmluvnej dokumentácie a klientovi je spôsob umorovania dlhu poskytnutý na samostatnom papieri vo forme amortizačnej tabuľky, ktorá bola súdu zaslaná ako splátkový kalendár k odôvodneniu žaloby, ktoré bolo zaslané súdu prípisom zo dňa 03.03.2014. Tento splátkový kalendár je odovzdaný klientovi spolu s podpísanou zmluvou. Na základe uvedeného podľa názoru navrhovateľa zmluva obsahuje všetky zákonné náležitosti.

Odporkyňa odvolací návrh nepodala, k odvolaniu navrhovateľa písomné vyjadrenie nezaslala.

Krajský súd v Tnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podal včas oprávnená osoba - účastník konania (§ 201 a § 204 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 201 a § 202 O.s.p.) postupom bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné, pretože rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 14C/215/2013 je návrh navrhovateľa, ktorým sa domáha od odporkyne zaplatenia sumy 3.418,88 eur spolu so zmluvným úrokom vo výške 15,3 % ročne zo sumy 3.254,55 eur od 08.04.2013 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 3.418,88 eur od 10.04.2013 do zaplatenia.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorým bol návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietnutý a v časti o náhrade trov konania.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj celého spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na vyhlásenie rozsudku na základe vykonaných dôkazov, dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi súdu prvého stupňa obsiahnutými v odôvodnení napadnutého rozsudku, pričom v podrobnostiach na ne odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Keďže sa odvolací súd stotožňuje nielen s výrokom, ale aj s odôvodnením napadnutého rozsudku na zdôraznenie jeho správnosti v súlade s ust. § 219 ods. 2 O.s.p. len ho dopĺňuje reagovaním na odvolanie navrhovateľa:

Odvolací súd zhodne s právnym názorom súdu prvého stupňa dospel k záveru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný. Odvolací súd nezistil, aby prvostupňový súd porušil zásady vyplývajúce z ust. § 132 v súvislosti s hodnotením dôkazov a rozhodnutie súdu prvého stupňa spĺňa zákonné náležitosti ust. § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Skutkové zistenia správne subsumoval pod aplikované právne predpisy a daný právny vzťah správne posúdil ako nárok navrhovateľa na zaplatenie žalovanej istiny titulom uzavretej zmluvy o úvere zo dňa 31.03.2008 v zmysle Zákona č.258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

Vychádzajúc z obsahu spisu, z odôvodnenia preskúmaného rozsudku i z obsahu odvolania podaného navrhovateľom je zrejmé, že samotná skutočnosť, že medzi účastníkmi bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej si odporkyňa nespĺnila svoju povinnosť a navrhovateľovi čerpaný úver nevrátila, rovnako ako ani to, že na predmetný právny vzťah je potrebné aplikovať ustanovenia právneho poriadku na ochranu spotrebiteľa, najmä zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom období, ako i § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nebolo medzi účastníkmi sporné. Sporným ale zostalo a zároveň to tvorilo predmet prieskumu odvolacieho súdu, či predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere má náležitosti predpísané Zákomom o spotrebiteľských úveroch a či teda navrhovateľovi vznikol voči odporkyni nárok na zaplatenie uplatnených pohľadávok a to sumy 3.254,55 eur titulom neuhradenej úverovej istiny, sumy 107,43 eur titulom zmluvných úrokov a sumy 17,00 eur titulom poplatkov za poistenie úveru.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka). Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka).

V danej veci niet sporu o tom, že ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorú účastníci konania uzatvorili dňa 31.03.2008 a z ktorej navrhovateľ vyvodzuje svoj nárok. Z hľadiska skutkového stavu v súdnej veci nepochybne bolo preukázané, že účastníci konania dňa 31.03.2008 uzatvorili úverovú zmluvu, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporkyni finančný úver vo výške 6.638,78 eur, ktorý sa zaviazala odporkyňa zaplatiť navrhovateľovi v 72 mesačných splátkach po 147,35 eur. Neoddeliteľnou súčasťou tejto úverovej zmluvy boli i úverové zmluvné podmienky navrhovateľa a odporkyňa svojím podpisom

potvrdila, že je s nimi oboznámená, že sú mu zrozumiteľné, považuje ich za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť nimi viazaný.

Bolo preto dôvodné naň aplikovať právne normy spotrebiteľského práva a to zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase vzniku právneho vzťahu (ďalej len Zákon o spotrebiteľských úveroch) ako lex specialis a všeobecnú úpravu obsiahnutú v ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách tak, ako to správne učinil i súd prvého stupňa.

Zákon o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľský úver definuje ako dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa šíriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom (§ 2 písm. a/ a b/ zákona). Zákon o spotrebiteľskom úvere upravuje úverovú zmluvu v prípade, keď je úver poskytovaný spotrebiteľovi mimo jeho podnikateľskej činnosti alebo povolania. Na právny vzťah založený medzi navrhovateľom a odporcom zmluvou o úvere zo dňa 31.03.2008, od ktorej sa uplatnený nárok navrhovateľa odvíja, je nutné aplikovať ustanovenia Zákona o spotrebiteľských úveroch a príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka zaoberajúce sa problematikou spotrebiteľských vzťahov a ochrany práv spotrebiteľa a to aj napriek tomu, že zmluva o úvere bola uzavretá podľa ustanovení Obchodného zákonníka. Z predloženej zmluvy o úvere je zrejmé, že sa v predmetnej veci jedná o spotrebiteľský úver, pretože sú naplnené zákonné znaky spotrebiteľského úveru vyplývajúce z ustanovenia § 2 a § 3 ods. 1 a 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, teda predpoklady vyžadované touto osobitnou právnou úpravou na to, aby sa vzťah medzi veriteľom a dlžníkom podriadil právnemu režimu tohto zákona. Navrhovateľ vystupoval a konal ako dodávateľ, lebo poskytoval služby, ktoré má v obchodnom registri zapísané ako predmet činnosti, čo je skutočne známa z údajov verejne dostupných v obchodnom registri ([www. orrs.sk](http://www.orrs.sk)). Odporkyňa v zmluvnom vzťahu vystupovala ako spotrebiteľ, lebo konala pre svoju osobnú potrebu, opak preukázaný nebol a ani zo zmluvy nevyplýva. Predmetom zmluvného vzťahu bolo poskytnutie finančných prostriedkov formou úveru. V súhrne tohto je potom zrejmé, že ide o vzťah spotrebiteľský, zo spotrebiteľskej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Preto sa musí riadiť zákonnými ustanoveniami zák. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, zákonnými ustanoveniami zákona o ochrane spotrebiteľa, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ale aj zákonnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.03.2010 vzhľadom na prechodné ust. § 879I Obč. zák. a skutočnosť, že navrhovateľ si nárok uplatnil na súde dňa 21.11.2011 t.j. až po dátume 01.03.2010.

Náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere upravuje ustanovenie § 4 ods. 1 a 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Pod sankciou neplatnosti stanovuje požiadavku písomnej formy, ktorá vyplýva z nutnosti nastolenia právnej istoty v zmluvných vzťahoch. Okrem všeobecných náležitostí musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať náležitosti uvedené v odseku 2 ustanovenia § 4 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Musí teda zahŕňať okrem iných presne špecifikovaných náležitosti takejto zmluvy aj výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

Absenciu niektorej z náležitosti uvedenej v § 4 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch zákon nesankcionuje neplatnosťou. Výslovne ju považuje za platnú za predpokladu, ak bol spotrebiteľovi na jej základe poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať, alebo bol na jej základe dodaný tovar alebo poskytnutá služba (§ 4 ods. 3 zákona). Súčasne však zákon pri absencii niektorých náležitosti taxatívne vymedzených v ustanovení § 4 ods. 2 poskytuje spotrebiteľovi špecifickú ochranu. Ak nie je niektorý z týchto údajov uvedený v zmluve, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Z obsahu zmluvy a obchodných podmienok vyplýva, že text zmluvy bol vopred pripravený právnym predchodcom navrhovateľa ako dodávateľom. On určil, čo všetko v zmluve bude uvedené, v akom znení, a to aj čo sa týka obchodných podmienok. Obchodné podmienky sú vypracované pre vopred bližšie neurčeného dlžníka - spotrebiteľa. Spotrebiteľ, teda ani odporca sa na ich prípravu nepodieľal a ani by nemohol docieľiť nejakú zásadnejšiu zmenu vopred pripravených podmienok. Navrhovateľ nepreukázal, že by obchodné podmienky zmluvy boli odporcom individuálne vyjednané a preto obchodné podmienky

zmluvy nie je možné považovať za individuálne dojednané ako to vyplýva zo zák. o ochrane spotrebiteľa a tiež zákonných ustanovení Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.03.2010. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že všeobecné zmluvné podmienky majú obsahovať len skutočnosti technického, spresňujúceho, resp. vysvetľujúceho charakteru, nemôžu však obsahovať podstatné náležitosti zmluvy, ktorou je aj dojednanie úroku za poskytnutý úver.

Podľa § 4 ods. 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch zákon pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a/ poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b/ dodaný tovar, alebo poskytnutá služba. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a/, b/, d/ až j/, k/ a l/, poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Pri riadení sa zhora citovanými ustanoveniami Zákona o spotrebiteľských úveroch zákon potom v prípade vecných výhrad odvolateľa voči posúdeniu veci súdom prvého stupňa za správny treba považovať najmä ten záver vyplývajúci z odôvodnenia napadnutého rozsudku, podľa ktorého údaje obsiahnuté v tzv. formulárovej zmluve účastníkov z 31.03.2008 nezodpovedali požiadavkám kladeným na zmluvu o spotrebiteľskom úvere práve v rámci takýchto ustanovení Zákona o spotrebiteľských úveroch zákon. Ak totiž zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí (odkaz na § 43 O. z. - pozn. odvolacieho súdu i priamo v zákonomnom ustanovení) musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; treba mať za to, že takéto náležitosti sú obligatónnymi (povinnými), s následkom v podobe považovania poskytnutého úveru za úver bezúročný a bez poplatkov (v prípade absencie uvedených náležitostí). Nemôže tak byť žiadnej pochybnosti o tom, že povinnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa úpravy platnej v čase uzavretia zmluvy z prejednávanej veci bolo tiež uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Primárnemu účelu právnej úpravy normami spotrebiteľského práva potom zodpovedá len taký výklad ustanovenia § 4 ods. 2 písm. i/ Zákona o spotrebiteľských úveroch zákon, ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k prípadným iným poplatkom. Naplneniu uvedeného účelu preto nemôže učiniť zadosť zmluva neobsahujúca aj vyčíslenie výšky splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (u každej takejto čiastkovej položky), čo je navzdory odchylnosti takejto (úpravy úročenia spotrebiteľských úverov od úročenia úverov všeobecne) práve dôkazom zvýšenej pozornosti venovanej ochrane spotrebiteľa (ktorý by takto nemal byť pri rozhodovaní sa, či zmluvu uzavrie, zavádzaný ani problematickým údajom o úrokoch, z ktorého nebude schopný vyvodiť, aké bude skutočné navýšenie sumy reálne mu poskytnutej a teda i celková cena, za ktorú si požičiava a ktorú takto bude povinný veriteľovi vrátiť).

Na základe uvedeného preto správne súd prvého stupňa dospel k záveru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá účastníkmi konania dňa 31.03.2008 neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a to z dôvodu absencie týchto údajov v samotnej zmluve o spotrebiteľskom úvere podpísanej oboma účastníkmi zmluvného vzťahu, tak ako to vyžaduje ust. § 4 ods.2 zák. o spotrebiteľských úveroch a preto je možné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov.

Na základe vyššie uvedených skutočností, preto správne súd prvého stupňa započítal uhradené splátky odporkyne na predmetnom úvere vo výške 7.636,53 eur (č.l. 24) len na istinu poskytnutého úveru vo výške 6.638,78 eur a návrh navrhovateľa o zaplatenie sumy 3.418,88 eur s prísl. ako nedôvodný zamietol.

Odvolací súd tak napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 2 O.s.p. potvrdil, keď správne súd prvého stupňa rozhodol aj o trovách konania.

Náhrada trov odvolacieho konania nebola odporkyni priznaná, hoci podľa zásady úspechu by jej patrila (§ 142 ods. 2 a § 224 ods. 1 O.s.p.), ale zo spisu jej žiadne nevyplývajú.

Uvedené rozhodnutie bol prijaté senátom pomerom hlasov 3 : 0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.